

гармонічний розвиток галузі капітальні вкладення були акумульовані на основі реальних заощаджень. При цьому інвестиції повинні направлятися на інноваційний розвиток, щоб кардинально підвищити продуктивність використання виробничих ресурсів, забезпечити ріст реальної ефективності виробництва. Тільки так можна перебороти відзначену вище глибинну причину кризи - зниження уваги до питань продуктивності на тлі «захоплення» нарощуванням вартісних показників, насамперед - капіталізації, у відриві від «фізичної» основи й існування кредитного заручництва.

Отже, правило подолання кризи можна визначити в такий спосіб: необхідні засновані на реальних заощадженнях інвестиції в інновації, що дозволяють підвищити продуктивність і реальну ефективність виробництва. Це положення вірне й для економіки в цілому, і для транспортної галузі. Причому в тій мірі, у якій транспорт є об'єктом державної власності, державного регулювання й відповідної цілеспрямованої державної політики.

УДК 658.152

ТЕОРЕТИЧНЕ ОБҐРУНТУВАННЯ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НАРОДНОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ

Яковенко В.Г., к.е.н., ст. викладач (УкрДАЗТ)

У сучасних умовах інноваційно-інвестиційна діяльність набуває особливого значення для економіки України. Інновації сприяють підвищенню ефективності народного господарства в цілому, дають можливість підвищувати продуктивність праці, залучати до виробничої сфери нові резерви, тому що вони охоплюють різні аспекти ринкових відносин (виробничі, підприємницькі, соціальні, науково-технічні і маркетингові). Умовою нормального розвитку економіки держави і суб'єктів господарювання всіх форм власності виступають інвестиції.

Інноваційна діяльність передбачає створення цілого комплексу наукових, технологічних, організаційних, фінансових та комерційних заходів, які у своїй сукупності ведуть до інновації повністю готової до реалізації на ринку. Тобто під інноваційною діяльністю розуміється діяльність колективу, спрямовану на забезпечення доведення науково-технічних ідей, винаходів до результату, придатного до практичного застосування та реалізації їх на ринку з метою задоволення потреб суспільства в конкурентноспроможних товарах і послугах. Відповідно до Закону України «Про інноваційну діяльність» інноваційна діяльність визначається як одна з форм інвестиційної діяльності, що здійснюється з метою впровадження

досягнень науково-технічного прогресу у виробництво і соціальну сферу. Ця діяльність охоплює: випуск і поширення принципово нових видів техніки і технології, прогресивні міжгалузеві структурні зрушення, фінансування фундаментальних досліджень для здійснення якісних змін у стані продуктивних сил, розробку і впровадження нової ресурсозберігаючої технології, призначеної для поліпшення соціального й екологічного становища. Серцевиною інноваційної діяльності на підприємстві є освоєння нових видів продукції або методів її виробництва, доставки і реалізації.

Інноваційна діяльність у повному обсязі має комплексний, системний характер і охоплює такі види роботи, як пошук ідей, ліцензій, патентів, кадрів, організацію дослідницької роботи, інженерно-технічну діяльність, яка об'єднує винахідництво, раціоналізацію, конструювання, створення інженерно-технічних об'єктів, інформаційну та маркетингову діяльність. Усе це створює прогресивні умови для інноваційного розвитку та активізації інноваційних процесів, тобто інноваційна діяльність розглядається як сукупність робіт, які виконуються певними організаційними структурами від зародження ідеї, її розроблення і до комерціалізації в умовах конкуренції. До того ж сама новація може бути спроектована, виготовлена, а нововведення так і не відбулося, бо неминуче настає моральне старіння продукту, коли з'являється новий товар-замінник чи нова технологія. Загальновизнано, що процес переведення новації в нововведення потребує витрати різних ресурсів, основними з яких є інвестиції та час. Новації формують ринок новин, інвестиції – ринок капіталу, інновації – ринок чистої конкуренції нововведень.

Інноваційна діяльність тісно пов'язана з інвестиційною, тобто сукупністю практичних дій громадян, юридичних осіб та держави щодо реалізації інвестицій. Законодавець визначає інноваційну діяльність як одну з форм інвестиційної діяльності, що здійснюється з метою впровадження досягнень науково-технічного прогресу у виробництво та соціальну сферу. З іншого боку інвестиції створюють матеріальну основу для інновацій. Тоді інноваційна діяльність, пов'язана з капітальними вкладеннями в інновації, називається інноваційно-інвестиційною. Як правило саме інвестиція є безпосереднім носієм інновації, між тим теоретично інновація без інвестиції також можлива. Тож при дефіциті ресурсів та інвестиційній непривабливості необхідно приділяти увагу розвитку та стимулюванню інноваційно-інвестиційної діяльності галузей народного господарства.

Отже вирішення питань з розвитку інноваційно-інвестиційної діяльності займає важливу позицію в економіці народного господарства. Та потребують подальшого розгляду інноваційні процеси.